

**22. října připadá
nezávazná památka
svatého Jana Pavla II.**

Nezávazná památka sv. Jana Pavla II. byla do celocírkevního kalendáře vložena 29. 5. 2014.

Letos připadá nezávazná památka tohoto světce na neděli.

Mělnická farnost vlastní ostatky sv. Jana Pavla II. Proto v neděli 22. října na všech mších svatých budeme prosit na přímluvu sv. Jana Pavla II. Budou také vystaveny ostatky a možnost uctívání po každé mši svaté.

**Svatý Jan Pavel II.
oroduj za nás.**

**Pravidelný pořad bohoslužeb
v Mělníku a okolí**

Neděle:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
- 18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Úterý:

- 18.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)

Středa:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Čtvrtek:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Pátek:

- 17.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru) - adorace nejsvětější svátosti
- 18.00 - mše sv.

Sobota:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)
- 17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké (mše s nedělní platností)

Mělník

Pšovka

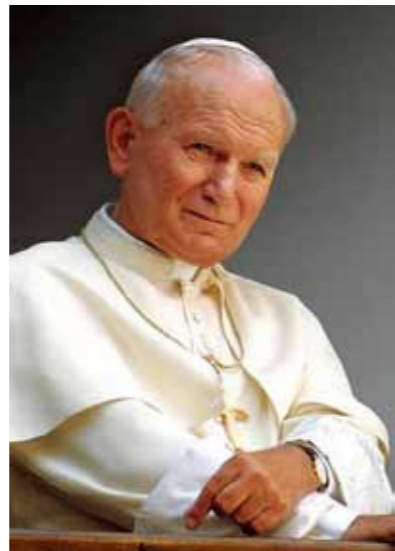
Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Sv. Jan Pavel II.

Karol Józef Wojtyła, pozdější papež Jan Pavel II., se narodil 18. května 1920 ve Wadowicích u Krakova (Polsko). Jeho otec byl důstojník, matka v domácnosti. Karolův bratr Edmund byl o čtrnáct let starší. Jeho mladší sestra Olga zemřela jako malinká. Roku 1929 mu zemřela matka, 1932 zemřel i jeho bratr, který byl lékařem a nakazil se při epidemii. V roce 1938 se Karol Wojtyła zapsal na Filozofickou fakultu Jagellonské univerzity v Krakově. 1. listopadu 1940. roku začal pracovat v kamenolomu Zakrzówek, aby se tak vyhnul deportaci do nacistického Německa, které už rok okupovalo Polsko. 1941 mu zemřel otec. Během jara 1942 byl přeložen do továrny Solvay.

V říjnu 1942 začal navštěvovat tajné kurzy Teologické fakulty Jagellonské univerzity. 1. listopadu 1946 byl vysvěcen na kněze a téhož roku odjel do Říma, aby pokračoval ve studiích na papežské univerzitě Angelicum. 1947 složil licenciátní zkoušku z teologie. 1949 obhájil doktorskou práci Nauka o víře podle svatého Jana od Kříže. Vrátil se pak do Krakova, kde působil jako kněz – kaplan. V říjnu 1953 začal přednášet katolickou sociální etiku na Teologické fakultě Jagellonské univerzity, následně byl habilitován a stal se docentem. V roce 1954 se stal profesorem v Krakovském semináři a na Katolické univerzitě v Lublinu. 28. září 1958 přijal biskupské svěcení. 1962 se odebral do Říma, kde se účastnil zasedání 2. vatikánského koncilu. 1963 byl jmenován krakovským arcibiskupem. 1969 přijal od Pavla VI. titul „kardinála“.

Kardinál Karol Wojtyła byl zvolen papežem 16. října 1978. Přijal jméno Jan Pavel II. 4. března 1979 byla publikována jeho první encyklika „Redemptor hominis“. V červnu přijel na pastorační návštěvu Polska. V říjnu 1979 promluvil před Valným shromážděním OSN v New Yorku. 13. května 1981 v 17:19 na náměstí sv. Petra spáchal na Jana Pavla II. atentát Turek Ali Ağca. Po náročné operaci byl hospitalizován na poliklinice Gemelli. Rok po atentátu se v květnu odebral na pouť do portugalské Fatimy, aby zde Panně Marii poděkoval za její mateřskou ochranu při atentátu. 25. 3. 1984 zasvětil a odevzdal svět a Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. 27. října 1986 předsedal v Assisi Světovému dni modliteb za mír. 26. srpna 1990 apeloval naléhavě na mírové uspořádání v zemích Perského zálivu po irácké invazi do Kuvajtu. 15. ledna 1991 zaslal prezidentovi USA Georgi Bushovi st. a iráckému prezidentovi Saddámu Husajnovi list, aby odvrátil válku v Perském zálivu.

1992 byl zveřejněn „Katechismus katolické církve“. 9. a 10. ledna 1993 předsedal v Assisi modlitebnímu setkání za mír v Evropě, zejména na Balkáně. 2002 vyhlásil apoštolským listem „Rosarium Virginis Mariae“ Rok růžence a přidal k této tradiční mariánské modlitbě pět „tajemství světa“. 14. a 15. srpna 2004 se odebral na pouť do Lurd, 5. září 2004 navštívil Loreto - jde o jeho poslední pouti.

30. ledna 2005 naposledy veřejně vedl tradiční nedělní modlitbu Anděl Páně. 1. února byl hospitalizován na poliklinice Gemelli, kde s přestávkami zůstal až do 10. března. 30. března se při generální audienci ukázal v okně Apoštolského paláce. Nebyl schopen promluvit, ale přesto požehnal tisícům poutníků, kteří se shromáždili na náměstí svatého Petra. Bylo to jeho poslední veřejné vystoupení. Jan Pavel II. zemřel 2. dubna 2005 ve 21:37. Byla to první sobota v měsíci a zároveň předvečer svátku Božího milosrdenství.

Jan Pavel II. žil necelých 85 let, papežem byl skoro 27 let. 27. 4. 2014 o neděli Božího milosrdenství byl ve Vatikánu papež Jan Pavel II. svatořečen.

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Panny Marie Růžencové

Slavení této liturgické památky (původně P. Marie Vítězné) ustanovil od roku 1572 papež Pius V. ve výroční den vítězství křesťanů v boji s Turky u Lepanta (na mapě Nafaktos či Naupactus). Dne 7. 10. 1571 došlo k rozhodující námořní bitvě mezi islámem a křesťanstvím.

Dějinný pohled na situaci říká, že Turci od počátku XV. stol. vládli velké části Balkánu. Vr. 1453 se zmocnili Konstantinopole, kterou přejmenovali na Istanbul a chrám Hagia Sofia změnili v mešitu. Počátkem 16. století si Turci podrobili Přední východ a s podmaněním benátského Kypru, v r. 1571, ovládala osmanská říše celý východní středozemní prostor. Muslimové, kteří uchvacovali křesťanské země, se na křesťanech dopouštěli ukrutností a mnohé odváděli do otroctví. Z podnětu papeže Pia V. byla vytvořena protiturecká Liga, kterou 20. 5. 1571 spolu s ním podepsal španělský král a Benátská republika.

Velitelem se stal španělský princ don Juan de Austria. Turků byla početná převaha. Za této velmi vážné situace pomohla modlitba růžence, ke které všechny křesťany vyzval papež Pius V.

U řeckého pobřeží v ústí zálivu u Lepanta se na začátku října střetly dvě flotily o počtu 500 lodí (křesťanských lodí bylo 111 benátských, 81 španělských, 12 papežských a 5 Maltézských rytířů) a asi 200 000 mužů. Ve vítězném boji zahynulo celkem na 40 000 mužů. Šlo o velmi významnou porážku Turků. Památka, která se začala slavit, byla už r. 1573 přeložena na první říjnovou neděli. Na celou církev byla rozšířena v r. 1716 po vítězství nad Turky u Petrovaradina (v Jugoslávii).

Při potvrzení svátku v r. 1883 papež Lev XIII. přidal do litaní invokaci „Královno posvátného růžence.“ Slavení svátku je od r. 1913 ve výroční den vítězství u Lepanta.

Památka Panny Marie Růžencové nás má podnítit k rozjímání o Kristových tajemstvích pod vedením Panny Marie, která byla zvláštním způsobem spojena s vtělením, utrpením a slávou vzkříšeného Božího Syna. Modlitba růžence spočívá v opakování andělského pozdravení s rozjímáním o událostech z Ježíšova života (narození, veřejného působení, výkupného utrpení a oslavení).

Papež Jan Pavel II. prohlásil: „Růženec je současně meditací i prosbou. Naléhavost prosby o přímluvu Matky Boží spočívá na důvěře, že její mateřská přímluva může u Srdce Syna dosáhnout všeho.“ Připomenul, že „růženec Panny Marie, který se z vnuknutí Ducha Svatého postupně rozvíjel v druhém tisíciletí, je oblíbená modlitba mnoha světců a učitelský úřad Církve k ní často vybízí.“ Proti hrozbám válek, terorismu a všem druhům zla, tento papež pozvedl růženec se slovy: „Toto je největší lék. Modlete se, modlete se a více se neptejte. Všechno ostatní“

svěřte Matce Boží.“

Papež Pius XII. prohlásil, že růženec je kompendium (souhrn) celého evangelia. Tato modlitba ukazující dějiny naší spásy, patří k nejvíce doporučovaným a nejučinnějším a je stavěna na přední místo za mší svatou a pro duchovní osoby hned za modlitbu breviáře. Je modlitbou prostou a náročnou. Je pro každého a přitom k ní patří plné zapojení srdce i mysli.

Růženec, kontemplativní modlitba

Díky Mariině zkušenosti je růženec modlitbou ryze kontemplativní. Bez tohoto rozměru by byl růženec deformován, jak to zdůrazňoval již Pavel VI.: „Bez kontempace je růženec tělem bez duše a jeho odřikávání je pak ohroženo rizikem mechanického opakování formulí, které se protíví Ježíšově napomenutí: ‘Když se modlíte, nebudte přitom povídaví jako pohané. Ti si totiž myslí, že budou vyslyšeni pro množství slov’ (Mt 6,7). Růženec svým charakterem vyžaduje klidný rytmus s přestávkami k zamýšlení, které modlíci se osobě pomohou rozjímat o tajemstvích Pánova života a nazírat je skrze srdce té, jež byla Ježíši nejbliže. Potom se otevře jejich nesmírné bohatství“.U této hluboké myšlenky Pavla VI. se vyplatí pozastavit, aby vynikly některé z rozměrů modlitby růžence, které dokáží lépe definovat její rysy, charakteristické pro kristologickou kontemplaci.

Mariina kontempace je především připomínáním. Toto slovo je však třeba chápat v biblickém smyslu paměti (zakar), která zpřítomňuje díla vykonaná Bohem v dějinách spásy. Bible je vyprávěním spasitelných událostí, které vyvrcholily v samotném Kristu. Tyto události nejsou pouhou „minulostí“, ale jsou také „současností“ spásy. Toto zpřítomnění se zvláštním způsobem uskutečňuje v liturgii. To, co Bůh během dávných staletí vykonal, se netýká pouze přímých svědků zmíněných událostí. Jeho dílo svým darem milosti dosahuje k lidem všech časů. Určitým způsobem to platí také o každém zbožném přístupu k těmto událostem: jejich „připomínání“ v postoji víry a lásky znamená otevřít se milosti, kterou nám Kristus získal skrze tajemství svého života, smrti a zmrtvýchvstání.

Zatímco je třeba spolu s II. vatikánským koncilem zdůraznit, že liturgie ve smyslu uskutečňování Kristova kněžského úřadu a veřejné bohoslužby je „vrcholem, k němuž směřuje činnost církve, a zároveň zdrojem, z něhož vyvěrá veškerá její síla“, musíme také připomenout, že „duchovní život nespočívá pouze v účasti na slavení posvátné liturgie. Křesťan je sice povolán ke společné modlitbě, ale má také vcházet do své komůrky, aby se modlil k Otci ve skrytosti (srov. Mt 6,6), a dokonce se má modlit bez přestání, jak učí apoštol Pavel (srov. 1 Sol 5,17).“ Růženec se svými specifickými rysy do tohoto různorodého horizontu „neustálé“ modlitby patří. Jestliže jsou liturgie, působení Kristovo a jednání církve spásonosnými činnostmi par excellence, je růženec jakožto rozjímaní o Kristu po boku Mariině blahodárnou kontemplací. Stále hlubší pronikání do tajemství života Vykupitele totiž působí, že všechno, co učinil a co je liturgií zpřítomňováno, bude opravdově přijato a bude utvářet lidskou existenci.

Kristus je učitelem, zjevovatelem i zjevením par excellence. Nejedná se pouze o to, abychom si osvojili Kristovo učení, ale musíme se „naučit Krista samotného“. Která učitelka by mohla být v uskutečňování tohoto úkolu zkušenější než právě Maria? Ve sféře božství je učitelem našeho nitra přivádějícím k plnosti pravdy o Kristu Duch svatý (srov. Jan 14,26; 15,26; 16,13). Mezi lidskými bytostmi pak není nikdo, kdo by znal Krista lépe než Maria a kdo by nás mohl přivést k hlubokému poznání Ježíšova tajemství lépe než jeho Matka.

První ze „znamení“ učiněných Ježíšem - proměnění vody ve víno na svatbě v Káně - nám ukazuje Marii jako učitelku vybízející služebníky, aby vykonali vše, co jim Kristus nařídí. (srov. Jan 2,5). Můžeme si také představit, že tuto službu zastávala i po Ježíšově nanebevstoupení, kdy

setrvala spolu s učedníky v očekávání Ducha svatého a posilovala je před jejich prvním vysláním do světa. Procházíme-li s Marií obrazy růžence, je to jako bychom se ve „škole“ Mariině učili „čist Krista“, poznávat jeho tajemství a chápat jeho poselství.

Její škola je o to účinnější, že Maria pro nás získává hojnost darů Ducha svatého a je nám zároveň příkladem onoho „ubírání se cestou víry“. V tom je učitelkou vsutku jedinečnou. Maria nás u každého Synova tajemství vybízí, abychom s pokorou (podobně, jako tomu bylo při Zvěstování) vyslovili své otázky otevírající cestu ke světlu, které jsou zakončovány vyjádřením poslušnosti víry: „Jsem služebnice Páně: staň se mi podle tvého slova“ (Lk 1,38).

Určujícím charakterem křesťanské spirituality je úsilí učedníka o stále plnější připodobnění se svému mistru (srov. Řím 8,29; Flp 3,10; 21). Vylitím Ducha se při křtu věřící stává ratolestí na vinném kmeni, jímž je Kristus (srov. Jan 15,5), a zároveň je ustanoven údem jeho mystického těla (srov. 1 Kor 12,12; Řím 12,5). Tuto počáteční jednotu však musí provázet proces postupného připodobňování, který způsob učedníkovy jednání více a více uzpůsobuje „logice“ Kristově: „Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Ježíš Kristus“ (Flp 2,5). Podle slov apoštola Pavla je třeba, abychom si „Krista oblékli“ (srov. Řím 13,14; Gal 3,27).

Nahlížíme-li na růženec duchovním pohledem zakotveným v neustálé kontemplaci Kristovy tváře (za Mariina doprovodu), je tento náročný ideál připodobnění se Ježíši sledován prostřednictvím častého, můžeme říci „přátelského“ navštěvování. Růženec nás přirozeným způsobem uvede do Kristova života a umožní nám „vdechovat“ jeho pocity. Blahoslavený Bartolo Longo k tomu říká: „Jako dva přátelé, kteří se spolu často setkávají, mají ve zvyku připodobňovat se jeden druhému i ve zvycích, tak se také my - když v meditacích o růžencových tajemstvích důvěrně hovoříme s Kristem i svatou pannou a sdílíme spolu tentýž život v eucharistii - můžeme připodobnit (nakolik nám to naše slabost dovolí) těmto dvěma osobám a naučit se od našich nejvyšších vzorů pokornému, chudému, skrytému, trpělivému a dokonalému životu“.

V tomto procesu připodobnění se Kristu prostřednictvím modlitby růžence se zvláštním způsobem svěřujeme do mateřské péče svaté Panny. Ta, jež je Kristovou rodičkou a k církvi přísluší „jako vynikající a zcela jedinečný člen“, je zároveň „Matkou církve“. Jako taková pak neustále „rodí“ děti pro mystické tělo Syna. Děje se tak prostřednictvím její přímlyvné modlitby, když pro nás vyprošuje nevyčerpatelné dary Ducha. Maria je dokonalou ikonou mateřství církve.

Díky růženci jsme tajemným způsobem přeneseni do blízkosti Marie, ponořené doma v Nazaretě do sledování lidského rozvoje Krista. Bude nás proto moci stejně tak starostlivě vychovávat a formovat, dokud nebudeme plně „dotvořeni“ do Kristovy podoby (srov. Gal 4,19). Mariino působení, beze zbytku spočívající v působení Kristově, jemuž je radikálně podřízeno, „nikterak nezastiňuje ani nezmenšuje toto jediné prostřednictví Kristovo, nýbrž ukazuje jeho sílu“. II. vatikánský koncil vyjádřil jasnou zásadu, jejíž sílu jsem ve svém životě již tolikrát zakusil a která se stala základem mého biskupského hesla: Totus tuus. Jak známo, toto heslo čerpá svoji inspiraci z učení sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, který úlohu Marie v procesu připodobňování každého z nás ke Kristu vysvětloval takto: „Celá naše dokonalost spočívá v tom, že jsme připodobnění Kristu, s Ním spojeni a Jemu zasvěceni. Proto je nesporně ze všech úkonů zbožnosti nejdokonalejší ten, který nás nejdokonaleji připodobňuje Kristu, s Ním spojuje a Jemu zasvěcuje. Jestliže tedy Maria je Kristu připodobněna nejvíce ze všech stvořených bytostí, vyplývá z toho, že úkonem zbožnosti, který člověka nejvíce Pánu Ježíši zasvěcuje a Jemu připodobňuje, je dokonalá úcta k Panně Marii, Jeho svaté Matce. Čím více bude člověk zasvěcen Marii, tím více bude zasvěcen Kristu.“ Nikde jinde si cesty Kristova a Mariina nejsou tolik blízké jako právě v růženci. Maria žije jen v Kristu a pro Krista!

Kristus nás vyzývá, abychom se s prosbami o vyslyšení k Bohu obraceli s vytrvalostí a důvěrou: „Proste, a bude vám dáno; hleďte a naleznete; tlučte a otevře se vám“ (Mt 7,7). Podstatou této účinnosti modlitby je Otcova добрta, ale také Kristova přimluva (srov. 1 Jan 2,1) a působení Ducha svatého, který „se za nás přimlouvá“ podle Božích plánů (srov. Řím 8,26-27). My totiž „ani nevíme, oč se máme vlastně modlit“ (Řím 8,26) a občas nebýváme vyslyšeni, protože „prosíme špatně“ (srov. Jak 4,2-3).

Modlitba, která z popudu Krista a Ducha svatého vyvěrá z našeho srdce, je podporována Mariinými mateřskými přimluvami. „Modlitba církve se jakoby opírá o modlitbu Marie“. Jestliže je totiž Ježíš - jediný prostředník - cestou naší modlitby, pak

je Maria - čistý odraz Kristův - ukazatelem cesty a „vzhledem k této mimořádné Mariině spolupráci na působení Ducha svatého církve rozvíjely modlitbu k svaté Matce Boží tím, že ji soustřeďovaly na osobu Krista, jak se projevuje ve svých tajemstvích“. Evangelium ve vyprávění o svatbě v Káně dokazuje tuto účinnost přimlavy Mariiny, která se tak u Ježíše stává mluvčím v záležitostech našich lidských potřeb: „Už nemají víno“ (Jan 2,3).

Růženec je zároveň modlitbou rozjímavou i prosebnou. Vytrvalá přímlyvná modlitba Boží Matky spočívá na důvěře, že její mateřská přimluva je v Synově srdci všemocná. Maria je „všemohoucí z milosti“. Tento odvážný výraz, jemuž je třeba správně rozumět, používal ve své Prosbě k Panně blahoslavený Bartolo Longo. Tato jistota vycházející z evangelia se díky zkušenosti křesťanského lidu ještě více upevnila. Dante, největší z básníků, opěvuje tuto skutečnost po vzoru sv. Bernarda překrásným způsobem: „Tak velká jsi a tolik zmůžeš, paní, že bez tebe chťit vyprostit se z nouze, toť letět chťit, leč křídel nemít ani.“ Obracíme-li se v modlitbě růžence k Marii - svatyni Ducha svatého (srov. Lk 1,35) - modlí se s námi a přimlouvá se za nás u Otce, který ji naplnil milostí, i u Krista, zrozeného z jejího lůna.

*Rosarium Virginis Mariae
sv. Jan Pavel II*

Pozvánka na ODVAHU K ŽIVOTU

Každého, kdo se neostýchá upozornit na hodnotu lidského života, možnosti pomoci nečekaně těhotným a podpořit veřejnost k přemýšlení a k přijímání i nečekaně počatých dětí, srdečně zveme do průvodu s transparenty a rozdáváním letáků.

Demonstrace „Odvahu k životu“ se na Mělníku koná každou poslední sobotu v měsíci od 10 do 11 hod. Setkáváme se u Pražské brány a s několika zastávkami procházíme náměstím Míru, ulicí 5. května a náměstím Karla IV. do ulice Fibichovy. Nejbližší termín: 28. října 2017.

Kontakt: Marie Snopková, tel.: 732846273.

Kéž nemusí být tolika dětem odpírán život a tolik matek a rodin nést hluboké zranění.

